Dosarul nr.2a-1541/24 (2-24097696-03-2a-27112024)
Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central
Judecător: Eduard Balan

CURTEA DE APEL NORD
DECIZIE

13 mai 2025 **municipiul Bălţi**

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
în componenţa:
preşedintele şedinţei, judecătorul Elena Grumeza,
judecătorii Ivan Parii și Natalia Costaș,
grefier Olga Topada,
examinând în ședință publică, în procedura cererilor cu valoare redusă, apelul depus de SRL ”Debit Lex” împotriva hotărârii judecătoriei Bălți, sediul central din 22 octombrie 2024 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Debit Lex” către Melnic Maxim privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Pretențiile reclamantului:

1. La data de 02 septembrie 2024 reclamantul SRL ”Debit Lex” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura cererilor cu valoare redusă către Melnic Maxim prin care a solicitat:
- ✓ încasarea datoriei în sumă de 5409, 92 lei;
- ✓ încasarea dobânzii contractuale restante în sumă de 1668, 81 lei;
- ✓ încasarea comisionului de gestiune în sumă de 516, 39 lei;
- ✓ încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3572, 31 lei.

2. În motivarea acţiunii s-a invocat că, la 25.04.2024 între OCN „Ecofinance Technologies” SRL și SRL „Debit Lex” a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor. După cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât, acesta a fost informat prin scrisore recomandată fapt confirmat prin copia avizului de recepție.
3. Mai menționează că, potrivit pct.1.1. din contractul de cesiune, obiectul prezentului contract constă în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi. Totodată, reclamantul face referire la pct.1.4 din contractul de cesiune în care se menționează că, cedentul cesionează iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia care rezultă din contractele de creditare încheiate de către cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor,

comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare, precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit. La fel, se face referire la pct.9.3.13 din contractul de credit încheiat între cedent și pârât unde este specificat că prin semnarea prezentului contract debitorul își dă acordul la cesiunea dreptului de creanță de către creditor.

4. Indică în continuare că, pârâtul și-a manifestat expres consimțământul la cesionarea datoriei sale de către persoanele terțe, fapt confirmat prin clauza prevăzută la pct.5.2.1-5.2.2. din contractul de credit nebancar încheiat între pârât și cedent.
5. În continuare menționează că, temei de încasare a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr.***** încheiat la 25.11.2023 prin care împrumutătorul OCN „Ecofinance Technologies" SRL a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 6000 lei împrumutatului pârât. Părțile au convenit că data acordării liniei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului potrivit pct.2.3. și 2.10 din contract. În temeiul contractului enunțat, pârâtul a obținut în total suma de 6000 lei.
6. Evocă că, în conformitate cu pct.5.5. al contractului, părțile au stipulat că, dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul dacă restituirea a fost efectuată de către debitor benevol urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului. Rata dobânzii contractuale conform pct.5.5.1 din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditului va constitui 0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct.5.5.2 din contract. La fel se face referire la pct.5.7 din contract, potrivit căruia părțile au convenit că calculul total al creditului poate crește corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct.5.6. din prezentul contract.
7. Totodată, reclamantul reține prevederile pct.5.1 din contract potrivit căruia pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală.
8. Alăturat, reclamantul informează instanța de judecată despre faptul că în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct.5.1 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului. Susține că, pârâtul deși a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile, până în prezent nu a achitat datoria de 590,08 lei din corpul împrumutului, 241,80 lei dobândă contractuală, 74,40 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

9. Astfel, pentru perioada de până la 31.05.2024 pârâtul înregistra o restanță la plata creditului de 94 zile de întârziere, iar datoria sa constituie 5409,92 lei din corpul împrumutului, 928,20 lei dobândă contractuală și 300 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului, iar pentru perioada 01.06.2024-10.09.2024 pârâtul înregistra o restanță de 740,61 lei dobândă contractuală, 216,39 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.
10. Notează că, solicitarea și eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma OCN „Ecofinance Technologies" SRL de către pârât prin includerea datelor sale personale, sumei de care are nevoie, discutarea la distanță cu reprezentanții de creditare bancară. Contractul a fost întocmit conform cererii de credit completate de debitor pe site-ul www.creditprime.md sau comunicate creditorului prin intermediul telefonului și a fost semnat electronic de către debitor aplicând semnătura electronică simplă în conformitate cu procedurile specificate în termeni și condiții de utilizare a serviciilor financiare nebancare disponibile atât pe pagina www.creditprime.md, cât și ca anexa nr.1 la prezentul contract. Recepționarea sumei de bani contractate pe contul bancar al pârâtului cât și achitarea parțială a unor rate confirmă exprimarea neviciată a consimțământului de către pârât la onorarea tuturor obligațiilor ce rezultă din contractul de împrumut.
11. Mai reține că, pârâtul nu s-a adresat cu nici o cerere către creditor privind informarea despre imposibilitatea onorării obligațiilor contractuale ca urmare a unui concurs de împrejurări grele, iar lipsa unei asemenea notificări confirmă reaua-credință a debitorului la executarea obligațiilor contractuale asumate.
12. Adițional evidiază că, în vederea soluționării prezentului litigiu pe cale amiabilă reclamantul a efectuat numeroase apeluri telefonice către pârât și a expediat scrisori recomandate fapt ce nu s-a soldat cu nici un rezultat pozitiv în acest sens.
13. Totodată reclamantul pretinde că, în vederea soluționării prezentului litigiu a apelat la serviciile avocatului fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 3000 lei.
14. Își întemeiază pretențiile sale în conformitate cu prevederile art. art. 56, 96, 118, 166, 167 CPC, art. 10, 823, 826, 827, 1247,1249 Cod civil.

Poziția instanței de fond:

15. Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 22 octombrie 2024 acțiunea civilă înaintată de SRL "Debit Lex" către Melnic Maxim privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă.

Solicitarea apelantului:

16. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 23 octombrie 2024 SRL "Debit Lex", reprezentat de avocatul Lunca Ion a depus cerere de apel nemotivată prin care a solicitat, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.
17. Prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord din 10 ianuarie 2025 nu s-a dat curs cererii de apel, s-a acordat termen apelantului pentru prezentarea cererii de apel motivate, a bonului plății taxei de stat și taxei de timbru.

18. La data de 03 februarie 2025 apelantul SRL ”Debit Lex” a înlăturat neajunsurile indicate în încheierea din 10 ianuarie 2025 și a depus cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi deciziii prin care acțiunea depusă să fie admisă integral.

Argumentele părților:

19. În motivarea cererii de apel s-a invocat că, că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că contractul de cesiune a creanţei prevede că momentul transmiterii creanţei cesionate nu este momentul semnării contractului de cesiune dar momentul semnării actului de predare a creanţelor cesionate. Instanța nu constată care este momentul transmiterii creanței cesionate, momentul semnării contractul de cesiune și nici al contractului de împrumut, deși instanța de fond a nominalizat Contractul de cesiune nr. 1 din 25.04.2024, care face referire la actul de predare-primire, în temeiul căruia urmează să fie cesionate creanțele concrete, existente și sesizabile, ea totuși nu a efectuat analiza cuvenită a prevederii contractuale menționate.
20. Astfel, potrivit pct. 1.5. din Cotractul de cesiune nr. 1 din 25.04.2024, dreptul de creanță se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare-primire care conține date despre creanță. Deci, momentul transmiterii creanței este unul ulterior semnării contractului fapt ce se încadrează perfect în prevederile sintagmei "dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment uilterior, din propoziția a doua de la art. 823 alin. (1) Cod civil.
21. În continuare reiterând prevederile art. 315 alin.3) și art.455 alin.1) Cod civil, a menționat că, obiect al actului jurididc pot fi creanțele viitoare care fac parte din categoria drepturilor patrimoniale. Mai reține că, contractul de credit nr. ***** a fost încheiat la data de 25.11.2023, pe când contractul de cesiune a fost încheiat la data de 24.05.2024 iar actul de predare-primire la de 31.05.2024. Astfel, la data de 31.05.2024, dată la care creanţa deţinută în raport cu Melnic Maxim a fost, în drept şi în fapt, cesionată reclamantului, aceasta era una absolut certă şi sesizabilă, or, debitorul se afla în întârziere de plată.
22. Mai reține că în actul de predare-primire se reflectă identitatea debitorului, numărul contractului de credit nebancar, numărul zilelor de întârziere, plăţile scadente şi altă informaţie relevantă. Astfel, datele din acest act urmau a fi coroborate cu prevederile contractului de cesiune şi a contractului de credit nebancar şi, nu doar citite maşinal. Legătura dintre toate materialele anexate fiind detaliat explicată de către reclamant în cererea de chemare în judecată.
23. Totodată, în cadrul contractului de cesiune din 25.04.2024 la pct. 1.4. compania OCN ECOFINANCE TECHNOLOGIES SRL în calitate de cedent şi compania Debit Lex SRL în calitate de cesionar au convenit că „Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanţă ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanţie şi alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienţii săi şi care au datorii neachitate faţă de Cedent, inclusiv drepturile prezente şi/sau viitoare legate de recuperare a creanţei şi/sau a dobânzilor, comisioanelor şi/sau a penalităţilor contractuale şi/sau în baza legii, precum şi/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului şi/sau în temeiul legii

dobânzi de întârziere şi penalităţi, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum şi/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanţei pe cale judiciară şi/sau cea de executare; precum şi/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanţă birourilor istoriilor de credit. Din punctul 1.4. al respectivului contract se deduce că obiectul contractului dat este unul general şi se referă la cesionarea unei categorii bine stabile de creanţe ce sunt existente sau care vor apărea în viitor.

24. Mai reține că, în momentul încheierii contractului de cesiune, părţile contractante s-au bazat pe principiul fundamental al dreptului civil - principiul libertăţii contractuale, pe care, în conformitate cu art. 1 alin. (1) din Codul civil al Republicii Moldova, este întemeiată legislaţia civilă. Astfel, părţile urmărind scopul de a stabili raporturi juridice bine determinate în vederea realizării intereselor comune, la data de 25.04.2024 au decis să încheie contractul de cesiune nr. 1. Obiectul respectivului contract se referă atât la creanţele deţinute la momentul încheierii sale cât şi la cele viitoare. Totodată, contractul menţionat, la pct. 5.3. stabileşte expres că creanţele deţinute de către cedent în baza contractelor de credite nebancare pentru consumatori se vor preda în baza actului de predare-primire. Astfel, temei al cesionării creanţelor servesc, contractul de cesiune nr. 1 din 25.04.2024 şi actul de predare-primire din 31.05.2024 luate împreună. Actul de predare-primire după natura sa are principalul scop de a constata şi a statua juridic transmiterea, în cazul de faţă, a creanţelor deţinute de către cedent. Respectivul act, precum şi contractul de cesiune, au fost semnate la o dată ulterioară semnării contractului de împrumut nr. ***** încheiat la 25.11.2023, ceea ce atestă, dincolo de orice dubiu, că la momentul transmiterii sale creanţa era una sesizabilă.
25. Mai evocă că, actul de predare - primire fiind valabil încheiat între părți întărește și de altfel exprimă repetat voința de a cesiona anume o creanță ce rezultă din contractul nr. ***** încheiat la 25.11.2023. Astfel momentul cesionării creanței și momentul susbstiuirii în drepturi și obligații al cedentului cu cesionarul, este considserat momentul în care a fost încheiat actul de predare-primire a unei anumite creanțe și nu momenmtul semnării contractului de cesiune, fapt dedus din pct. 5.3 al contractului de cesiune.
26. Mai reține că, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată odată ce aceasta la emiterea hotărârii nu a ţinut cont de prevederea 315 alin. (3) din Codul civil al Republicii Moldova care expres prevede că pot constitui obiect al actului juridic şi bunurile viitoare, prevedere care este în mod direct aplicabilă speţei. Or, în cadrul contractului de cesiune, la pct. 1.4., părţile s-au referit la faptul că obiect al cesiunii vor fi şi creanţele viitoare.
27. Nu în ultimul rând consideră că în motivarea hotărârii adoptate judecătorul instanţei de fond a dat interpretare eronată normelor de drept material. Or, interpretând prevederile art. 823 alin. (1) Cod civil, a considerat că moment al cesionării creanţei poate fi doar momentul încheierii contractului şi respectiv creanţele viitoare nu pot fi cesionate. însă, prin norma citată legiuitorul a consfinţit expres posibiliatea ca părţile contractante să poată prevedea în contractul de cesiune drept moment al transmiterii

creanţei o dată ulterioară. Astfel, în speţa de faţă părţile au convenit că creanţele se vor transmite prin semnarea actului de predare-primire, momentul semnării acestuia fiind şi momentul în care cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţele cesionate.

28. Alegaţia instanţei de fond, precum că, intrarea în vigoare a contractului de cesiune urmează a fi probată prin confirmarea achitării de către cesionar a valorii cesiunii, efectuată în beneficiul cedentului este neîntemeiată iar concluzia că acest fapt ar rezultă din conţinutul prevederilor art. 175 şi 176 din Codul civil este eronată. Or, data intrării în vigoare a contractului este data semnării acestuia de către părţi, momentul semnării reprezentând momentul în care părţile au decis să încheie un raport juridic asumându-şi toate condiţiile prevăzute în contract. În plus, achitarea de facto a plăţilor ce reprezintă preţul creanţelor de către cesionar nu este stipulată ca fiind o condiţie obligatorie de intrare în vigoare a contractului. Cu toate acestea, toate obligaţiile pecuniare asumate de către cesionar în faţa cedentului în temeiul contractului de cesiune au fost integral executate. Atragem atenţia că probe ce ar demonstra neexecutarea obligaţiilor contractuale de către cedent pe marginea contractului de cesiune la materialele cauzei lipsesc.
29. La fel, în virtutea prevederilor pct. 3.2. și 8.1. rezultă că data intrării în vigoare a contractului de cesiune și a anexelor acesuia se consideră data semnării acestora. Aceste acte nu pot fi considerate ca fiind cu titlu gratuit atâta timp cât obiectul acestora constă în transmiterea unor drepturi de creanță în schimbul achitării prețului acestora, care este stabilit expres în cadrul actelor de predare-primire.
30. Potrivit prevederilor art. 276^3 alin.1) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.
31. Conform prevederilor art. 276^4) alin.5) CPC, instanţa de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.
32. Reiterând normele legale citate mai sus, se reține că, prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord s-a acceptat apelul și s-a intentat procesul în instanța de apel. Prin aceiași încheiere s-a stabilit termenul limită pentru prezentarea de către participanții la proces a referințelor cu înscrisuri, formularea demersurilor necesare, prezentarea /reclamarea probelor în condițiile art. 372 din CPC, sub sancțiunea decăderii din acest drept până la 22.04.2025. Totodată, s-a stabilit termenul de examinare a cauzei pentru data de 22.04.2025, ora 15-45, cu citarea părților.
33. În ședința instanței de apel participanții la proces nu s-au prezentat din motive necunoscute instanței.
34. Potrivit avizului de recepție nr. DS8020646400AS, citația expediată Melnic Maxim a fost returnată instanţei cu menţiunea Oficiului poştal ca nereclamată (f.d.68-69).
35. Articolul 106 Cod de procedură civilă prevede că, dacă destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, persoana împuternicită să o înmîneze consemnează refuzul pe citaţie sau înştiinţare şi o restituie instanţei judecătoreşti. Persoana care refuză să primească citaţia sau înştiinţarea se consideră înştiinţată despre locul, data şi

ora şedinţei de judecată sau despre locul, data şi ora efectuării unui act procedural. Neprezentarea ei în instanţă nu împiedică judecarea cauzei sau efectuarea actului procedural.

36. Sensul autentic al dispoziţiei art. 106 din Codul de procedură civilă, determinat din perspectiva interpretării logico-gramaticale a textului legal, denotă faptul că, refuzul de a primi citaţia sau înştiinţarea ori nereclamarea destinatarului la pentru ridicarea citaţiei sau înştiinţării se consideră că ultimul a fost citat legal, deoarece citarea are drept scop înştiinţarea destinatarului despre, locul data şi ora îndeplinirii unui act de procedură, iar refuzul ultimului de a recepţiona citaţia se echivalează cu înştiinţarea acestuia, or reieşind din pct.2 din Regulile privind prestarea serviciilor poştale, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr.1457 din 30 decembrie 2016, noţiunea de trimitere nereclamată este trimitere poştală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepţionare a acesteia.
37. Totodată, Colegiul civil reține faptul că, citația/încheierea a fost remisă reprezentantului apelantului, avocatului Luca Ion prin intermediul poștei electronice, la adresa avocationlunca@gmail.com și apelantului SRL ”Debit Lex” la adresa debitlex@gmail.com la 21 februarie 2025 (f.d. 66).
38. Conform prevederilor art. 105 alin.1[1]) CPC, citaţia sau înştiinţarea se expediază autorităţilor publice, persoanelor juridice de drept privat şi avocaţilor prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor sau prin orice mijloc de comunicare ce asigură transmiterea şi confirmarea primirii acestor acte. La solicitarea persoanelor fizice, citaţia sau înştiinţarea poate fi transmisă acestora prin mijloace de comunicare ce asigură transmiterea şi confirmarea primirii acestor acte sau prin poşta electronică în cadrul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
39. Conform art. 379 alin.2 CPC al RM neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces citaţi legal despre data, locul şi ora şedinţei nu împiedică judecarea apelului.
40. Prin urmare, Colegiul Civil reieșind din prevederile normei date - art. 379 CPC, a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces care au fost înștiințați în mod legal despre data și ora examinării cauzei.

Aprecierea instanței de apel:

41. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, temeiurile invocate în apel, examinând înscrisurile, Colegiul judiciar consideră necesar să respingă apelul din următoarele motive:
42. În conformitate cu art.362 alin.1 CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.
43. Instanţa de apel constată că Judecătoria Bălți, sediul central a pronunțat dispozitivul hotărârii la 22 octombrie 2024, iar cererea de apel a fost declarată la 23 octombrie 2024, prin urmare în termenul legal.
44. În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
45. Potrivit art. 276[4] aliniatele (4) și (5) din CPC, Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de

apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunțare. (5) Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

46. În conformitate cu prevederile art. 376 alin. (1^1) din CPC, apelul împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, în condițiile examinării cauzei în primă instanță.
47. În conformitate cu art. 239 CPC al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.
48. Articolul 241 alin. 5) CPC prevede că, în motivarea hotărîrii se indică circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.
49. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.
50. Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.
51. Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) CPC, instanța judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.
52. În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
53. Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
54. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.
55. În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat

pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

56. În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.
57. Conform art. 373 Cod de procedură civilă, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.
58. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
59. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinîndu-se rolul determinant al concluziilor instanţei de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare *(Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).*
60. Raportând dispozițiile normelor suscitate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanţe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, instanța de apel consideră că concluzia instanței de fond este una corectă, din următoarele raționamente.

61. Prin prisma art. 9 alin. (1) şi (2) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărâre judecătorească în care sunt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.
62. Ab initio, instanța de apel reține că în conformitate cu art. 774 alin. 1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.
63. Potrivit art. 776 Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
64. Din probatoriul cauzei se atestă că, la 25 noiembrie 2023 între OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL în calitate de creditor şi Maxim Melnic în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit *****, prin care se atestă că, creditorul a împrumutat debitorului suma de 6 000 de lei, data primei scadenței fiind la 27.12.2023, data finală a contractului-27.11.2028 și termenul contractului-60 luni din data semnării, cu rata anuală a dobânzii-49, 9685%, DAE-63, 31%, comison de gestionare-0,04% (f.d.13-18)
65. Conform ordinului de plată la casă nr. 28478 din 27 noiembrie 2023, OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL i-a eliberat lui Maxim Melnic suma de 6000 de lei. (f.d.19)
66. La 25 aprilie 2024 OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL în calitate de cedent a încheiat cu „Debit Lex” SRL, în calitate de cesionar, contractul de cesiune nr. 1, obiectul contractului aşa după cum statuează pct.1.1. al contractului fiind cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanţă împotriva debitorilor săi.
67. Conform pct. 1.4 din contractul de cesiune elucidat, părţile au stabilit că cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanţă ale cedentului împreună cu drepturile de garanţie şi alte drepturi accesorii acesteia, *care rezultă din contractele de creditare încheiate de către cedent cu clienţii săi şi care au datorii neachitate faţă de cedent, inclusiv şi drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperarea creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale* (...).
68. Cu titlu de anexă la contractul de cesiune mai sus-enunţat, reclamantul-apelant a prezentat şi un extras dintr-un act de predare-primire a drepturilor asupra creanțelor cesionate întocmit în baza contractului de cesiune nr. 1 din 25.04.2023 în temeiul căruia OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL a cesionat, iar „Debit Lex” SRL în calitate de cesionar a preluat creanţele, unde la pct. 22 este indicat Melnic

Maxim cu nr. contractului-*****, data contractului-27.11.2023, pretul cesiunii-2975, 46 lei (f.d.25).

69. La articolul 823 alin. (1), (2), (3) Cod civil se stabileşte că, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.
70. Conform art. 827 alin. (1), (2) Cod civil drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
71. Reiterând norma de drept citată supra, este de înțeles că, pentru a fi cesionată creanța, aceasta trebuie să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii și să poată fi urmărită și executată silit, creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.
72. Drept urmare, în interpretarea corectă a normei date, se va nota că, cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.
73. La caz, potrivit pct. 1.5 al contractului de cesiune nr. 1 din 25.04.2024, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona toate creanțele integral scadente, dar nu parțial. Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă cedentul rămâne în dispoziția și altor creanțe împotriva aceleiași persoane.
74. Astfel, după cum s-a reținut mai sus, potrivit actului de predare-primire a creanței din 31.05.2024 rezultă că acesta a fost semnat în temeiul Contractului de cesiune ***a creanțelor nr. 1 din 25.04.2023*** din care rezultă că OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES" SRL a cedat SRL "Debit Lex" drepturile și obligațiile ce reies din contractul nr. ***** din ***27.11.2023*** încheiat între OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES" SRL și Melnic Maxim, pe când în acțiunea înaintată SRL "Debit Lex" indică drept temei de încasarea a datoriei contractul de credit nr. ***** din ***25.11.2023***, anexat la materialele cauzei.
75. La fel, Colegiul remarcă că actul de predare primire a creanței din 31.05.2024, se referă la drepturile asupra creanțelor cesionate în baza contractului de cesiune ***nr. 1 din 25.04.2023***, pe cînd în cererea de chemare în judecată, reclamantul apelant se referă la contractul de cesiune din ***25.04.2024***, anexat la materialele cauzei (f.d. 23-24).
76. Prin urmare, Colegiul atestă că la materialele cauzei se constată a fi lipsa unui Act de predare-primire prin care OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES" SRL să

fi cedat SRL ”Debit Lex” drepturile și obligațiile care reies din contractul de credit nr. ***** din 25.11.2023 încheiat între OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL și Maxim Melnic. Totodată, actul de predare primire prezentat de reclamantul apelant, se referă la drepturile asupra creanțelor cesionate în baza unui alt contract de cesiune (***din 25.04.2023),*** decît cel ce este anexat la materialele cauzei (***din 25.04.2024***).

77. Colegiul conchide că odată ce actul de predare-primire anexat și prezentat de către reclamant, a fost întocmit în baza contractului de cesiune nr.1 din 25.04.2023, pe când la materialele cauzei se regăsește contractul de cesiune nr.1 din 25.04.2024, este evidentă lipsa temeiul juridic a cedării creanțelor către SRL ”Debit Lex” ce rezultată din contractul de credit nr. ***** din 25.11.2023 încheiat între OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL și Maxim Melnic.
78. Subsidiar Colegiul reține că, actul de predare-primire a creanţelor în care este vizat Melnic Maxim reflectă doar anumite sume, fără să se refere la temeiul apariţiei lor, condiţiile cesionării creanţelor, cum şi alte aspecte importante ce ar permite evaluarea temeiniciei acţiunii.
79. Prin urmare, în cazul în care nu este confirmată transmiterea creanței în baza contractului de credit nr. ***** din 25.11.2023, Colegiul atestă că instanța de fond corect a respins acțiunea reclamantului de încasare a datoriei, considerând-o vădit neîntemeiată și subsecvent, derivând de la această concluzie, corect a respins și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, situație conformă prevederilor art. 94 și 96 Cod de procedură civilă.
80. Or, societatea apelantă/reclamantă „Debit Lex” SRL a solicitat încasarea unei datorii în mărime de 7595, 12 lei acumulată în urma neexecutării de către Melnic Maxim a unui contract de credit încheiat între OCN „ECOFINANCE TECHNOLOGIES” SRL şi Maxim Melnic, în lipsa probelor care ar justifica dreptul său de a cere executarea silită a obligaţiilor rezultate din contractul de credit de către Maxim Melnic în beneficiul său.
81. În această ordine de idei, Colegiul judiciar apreciază cu certitudine caracterul formal al argumentelor apelantului, care nu generează opozabilitate instanţei atât timp cât aceste argumente nu au fost confirmate prin alte probe relevante şi admisibile.
82. Finalmente, Colegiul precizează netemeinicia în ansamblu a cererii de apel declarate, dat fiind faptul că, în susţinerea acesteia, apelantul nu a adus niciun argument plauzibil, or, apelul este continuarea fondului, astfel, SRL ”Debit Lex” urma să administreze probe, să anexeze acte şi alt material probator care ar răsturna soluţia instanţei de fond, acţiuni care la caz, nu au fost întreprinse de către apelant, astfel, se constată formalitatea cererii de apel.
83. Ca urmare, instanţa de apel conchide că, soluţia dată de instanţa de fond în cadrul actualului litigiu este una legală, corespunzând cadrului legislativ şi normativ pertinent, aplicabil speţei, iar poziţia apelantei expusă în cererea de apel nu poate fi admisă, deoarece se reduce, în marea sa majoritate, la critici formale, lipsite de suport probant şi în lipsa unei justificări legale. O astfel de abordare, însă, nu poate fi reţinută şi admisă de instanţa de apel, deoarece prin conţinutul său nu indică la o altă stare de fapt şi nu răstoarnă situaţia constatată de instanţa de fond, bazată pe normele de drept

material pertinent, astfel, Colegiul consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea hotărârii primei instanţe pronunţată în cauză.

84. Reieşind din cele expuse, instanța de apel, ajunge la concluzia că apelul trebuie să fie respins, iar hotărârea primei instanţe - menţinută.
85. În temeiul art. 385 lit. „a” CPC al RM, Colegiul civil

Decide:

Respinge cererea de apel declarată de SRL ”Debit Lex”.

Menține hotărârea judecătoriei Bălți, sediul central din 22 octombrie 2024 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL ”Debit Lex” către Melnic Maxim privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, fără modificări.

Decizia este definitivă și irevocabilă din momentul pronunțării.

Președintele ședinței,
judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**